

K O D E K S PROFESIONALNE ETIKE

Sekcije za homeopatiju Srpskog lekarskog društva

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet uređivanja

Član 1.

Kodeksom profesionalne etike Sekcije za homeopatiju Srpskog lekarskog društva (u daljem tekstu: Etički kodeks) utvrđuju se etička načela u obavljanju profesionalnih dužnosti članova Sekcije za homeopatiju Srpskog lekarskog društva (u daljem tekstu: Sekcija) i s tim u vezi uređuju i odnosi članova Sekcije prema pacijentima, kao i međusobni odnosi članova Sekcije.

Obaveznost Etičkog kodeksa

Član 2.

Odredbe Etičkog kodeksa obavezujuće su za sve članove Sekcije.

Član Sekcije koji povredi Etički kodeks vrši povredu profesionalne dužnosti ili ugleda člana Sekcije, zbog koje podleže utvrđivanju disciplinske odgovornosti u skladu sa Zakonom i aktima Sekcije.

Etički odbor Sekcije

Član 3.

Etički odbor Sekcije stara se o sprovođenju Etičkog kodeksa u skladu sa Zakonom i Statutom Srpskog lekarskog društva, a naročito razmatranjem etičkih pitanja koja se odnose na obavljanje profesije, davanjem mišljenja o radu članova Sekcije u skladu sa Etičkim kodeksom, promovisanjem principa profesionalne etike radi obezbeđivanja etičkog ponašanja članova Sekcije i obavljanjem drugih poslova u vezi sa primenom i poštovanjem Etičkog kodeksa.

II. NAČELA U OBAVLJANJU PROFESIONALNIH DUŽNOSTI

1. Lekar

Životna dužnost lekara homeopate

Član 4.

Časna životna dužnost lekara homeopate je da svoju profesionalnu aktivnost što savesnije, požrtvovanije, humanije i prema svom najboljem znanju posveti zaštiti zdravlja i lečenju ljudi. U skladu s tim, lekar homeopata poštuje ljudski život od njegovog početka do smrti, pruža zdravstvenu zaštitu i poštuje ljudsko telo i privatnost.

Lekarsku pomoć pruža svima jednako, bez obzira na njihove godine života, pol, rasu, nacionalnu pripadnost, veroispovest, društveni položaj, obrazovanje, socijalno poreklo ili drugo lično svojstvo. Pri tome, poštuje ljudska prava i dostojanstvo svakog.

Posebna lična odgovornost i dužnosti lekara homeopate.

Etičko ponašanje i čuvanje tradicije

Član 5.

Pravo lekara da odlučuje o osetljivim pitanjima koja se odnose na zdravlje i život čoveka podrazumeva posebnu ličnu odgovornost i dužnost lekara homeopate da pruža odgovarajuće zdravstvene usluge uz puno poštovanje čovekovog dostojanstva, poštuje prava bolesnika, kolega i drugih medicinskih saradnika, poštuje zakone i svoje obaveze, izuzev ukoliko bi ti zakoni ili obaveze bili u suprotnosti sa korišću bolesnika, ne prihvata saradnju sa licima koja nezakonito ili nestručno obavljaju zdravstveno zanimanje, otkriva lekare koji deluju nestručno, nepošteno i služe se prevarama ili vrše druga krivična dela.

Svoje znanje i veštinu lekar homeopata uvek primenjuje odgovorno i u skladu sa načelima Etičkog kodeksa. Etičkim ponašanjem prema pacijentima, njihovim bližnjim i drugim licima čuva plemenitu tradiciju lekara koji se bavi homeopatijom.

Lekar homeopata u svojim profesionalnim i privatnim aktivnostima čuva i brani ugled i dostojanstvo homeopatske nauke i struke, lekarskog staleža i svoje lično i časno se odnosi prema svojim kolegama.

Pružanje hitne lekarske pomoći

Član 6.

U slučaju vitalne ugroženosti bolesnika, lekar homeopata je dužan da u granicama svojih mogućnosti i stručnog znanja bez odlaganja pruži hitnu lekarsku pomoć bilo klasičnom bilo homeopatskom metodom, uvek primenjujući onu metodu koja je za dotični slučaj sigurnija.

Lekar homeopata ne sme odbiti da pruži hitnu lekarsku pomoć koja odgovara njegovoj stručnoj osposobljenosti, bez obzira na to da li je na dužnosti ili nije i bez obzira na to da li je za pomoć izričito zamoljen.

Lekar se zalaže za odnose u društvu i organizaciji zdravstva koji omogućavaju najbolje praćenje razvoja, dostignuća i upotpunjavanje znanja i veština u pružanju medicinske pomoći.

U skladu sa načelima saradnje i solidarnosti, bez obzira na njihovo radno mesto i radnu osposobljenost, lekari homeopate moraju biti spremni da se odazovu na rad u vanrednim okolnostima, svesni svoje moralne i ljudske odgovornosti.

Rad u vanrednim okolnostima dodatno obavezuje i lekare homeopate.

Lekar homeopata mora poznavati savremena doktrinarna načela za rad u vanrednim okolnostima, u kojima zdravstveno osoblje ima poseban položaj i odgovornost.

Staranje o zdravstvenom vaspitanju i kulturi

Član 7.

Lekari homeopate razvijaju zdravstveno vaspitanje delujući na svom radnom mestu i u javnom životu. Tako pomažu ljudima da poboljšaju kvalitet života.

Lekari homeopate se staraju o zdravstvenom vaspitanju i zdravstvenoj kulturi ljudi i učestvuju u sprečavanju svega što ugrožava čovekovo zdravlje i u suzbijanju zaostalosti, praznoverja, predrasuda i nadrilekarstva.

Stalno stručno usavršavanje

Član 8.

Životna dužnost i obaveza lekara homeopate je da se stalno (kontinuirano), teoretski i praktično, stručno usavršava i primenjuje terapijske procedure kako klasične, tako i savremene homeopatije.

Održavanje nivoa znanja i veština neophodno za pružanje zdravstvene zaštite visokog kvaliteta je i moralna dužnost lekara homeopate.

Profesionalna lekarska udruženja imaju zajedničku odgovornost za razvoj i stvaranje mogućnosti da svi lekari učestvuju kako u stalnom stručnom usavršavanju uopšte, tako i u homeopatiji.

Stečeno stručno znanje lekar homeopata je dužan da prenosi svojim kolegama i drugim zdravstvenim radnicima.

Lekar homeopata se stara o unapređenju svoje lične informisanosti i povećanju znanja iz oblasti humanističkih, prirodnih i društvenih nauka.

Stručno iskustvo i mogućnosti lekara

Član 9.

Lekar homeopata nema pravo da u radu započne sa primenom postupaka za koje nema odgovarajuća znanja i iskustva. Izuzetak su samo hitni zahvati prilikom povreda i bolesti koje neposredno ugrožavaju život bolesnika.

Kada je lečenje homeopatskom metodom iznad stručnih mogućnosti lekara homeopate, on mora da pozove drugog lekara homeopatu koji ima neophodna znanja i sposobnosti, ili da ga uputi na klasičan način lečenja.

Samostalnost i nezavisnost lekara

Član 10.

U obavljanju svog poziva lekar homeopata je u granicama svoje stručne osposobljenosti samostalan i nezavisan, tako da je za svoj rad odgovoran pred svojom savešću, bolesnicima i društvom.

Svoju nezavisnost i stručni ugled lekar homeopata čuva, ne pristajući da mu se ime ističe i povezuje s trgovinom radi sticanja lične koristi. On izbegava sticanje ugleda neodmerenim samoisticanjem ili samoreklamerstvom putem oglašavanja u sredstvima javnog informisanja.

Odnos prema Srpskom lekarskom društvu

Član 11.

Lekar homeopata, član Sekcije, smatra Srpsko lekarsko društvo svojom stručnom maticom koja mu pruža profesionalnu podršku i zaštitu ličnosti u društvu.

Profesionalna i stručna aktivnost i članstvo u organima i telima Srpskog lekarskog društva, pruža lekaru široke mogućnosti daljeg stručnog usavršavanja i napretka u struci.

Lekar homeopata se aktivno zalaže za očuvanje i unapređenje ugleda Srpskog lekarskog društva u stručnoj i široj javnosti, u zemlji i inostranstvu.

2. Lekar Homeopata i društvo

Racionalnost i ekonomičnost

Član 12.

Postupci i mere lekara homeopate treba uvek da budu u skladu sa stavovima kojima se obezbeđuje dalji razvoj zdravstva. U stručnim i ekonomskim odlukama lekar homeopata se uvek ponaša savesno i racionalno posleбно u korišćenju materijalnih resursa

Vrednovanje rada lekara homeopate.

Član 13.

Načelo nagrađivanja prema izvršenom radu je osnovno načelo i za nagrađivanje lekara homeopate.

Lekar homeopata se zalaže da u zdravstvu interes zdravstvenog radnika ne bude isključivo zavisen od materijalnih prihoda zdravstvene ustanove. Lekari homeopate imaju pravo i dužnost da se preko svojih stručnih i drugih organizacija zalažu za odgovarajuće vrednovanje svog rada. Kao i svi lekari, i lekar je dužan da se, lično ili preko poslodavca, osigura protiv odštetnih zahteva u granicama svoje profesionalne delatnosti.

Zabrana samoreklamerstva i neregularnog sticanja lične koristi

Član 14.

Lekar homeopata će svaku neposrednu ili posrednu reklamu ili publicitet koji nema zaštitni ili vaspitno-obrazovni cilj, smatrati zabranjenom. On ne sme da prima poklone ili druga dobra za propagiranje farmaceutskih, kozmetičarskih i drugih proizvoda, niti da zahteva ili prima nagrade mimo ustaljenih merila. Takođe ne sme da koristi svoja ovlašćenja i rad u javnoj zdravstvenoj delatnosti u lične svrhe ili za lično bogaćenje drugih.

Lekar homeopata ne sme da se koristi nazivima koji mu nisu zvanično dodeljeni.

Neprihvatljivo je za lekara da u dogovoru sa bolesnicima ili njihovim porodicama dozvoli objavljivanje javnih zahvalnica ili da na drugi način uveličava sopstvene uspehe u široj javnosti. Isticanje sopstvenog rada i sopstvene ličnosti nije u skladu sa pozivom lekara homeopate.

Zabrana privilegovanja i propagiranja pojedinih sredstava i metoda lečenja iz ličnih razloga

Član 15.

Izjave lekara homeopate o lekovima, dijetetičkim ili drugim sanitarnim sredstvima moraju uvek biti stručno besprekorne, kako u naučnoj i zdravstvenoj štampi, tako i u javnim glasilima. Nekritičko objavljivanje i propagiranje nedovoljno proverenih dijagnostičkih i drugih metoda je deontološki prekršaj.

Suprotstavljanje nestručnim, nezakonitim i kriminogenim ciljevima

Član 16.

Lekar homeopata ne sme da saraduje sa pojedincima, ustanovama i udruženjima koja zloupotrebljavaju poverenje javnosti zastupanjem neproverenih i stručno nedokazanih lekova i postupaka u lečenju. Dužan da o svojim zapažanjima i stavu o nestručnim i nezakonitim, kao i o kriminogenim postupcima i aktivnostima u oblasti dijagnostike i lečenja obavesti Komoru i zatraži pravnu i društvenu podršku.

Suprotstavljanje korupciji u zdravstvu

Član 17.

Lekar homeopata se aktivno bori protiv korupcije u zdravstvu, uz podršku i angažovanje Srpskog lekarskog društva i nadležnih državnih i drugih organa i organizacija, kao i nedržavnih subjekata.

Zaštita interesa zdravstva

Član 18.

Lekar homeopata, kao javni radnik, aktivno doprinosi dobrobiti i napretku zajednice u kojoj živi i deluje. On mora biti svestan da svaka lakomisljena, nečasna, ponižavajuća i druga za lekara neprimerena radnja pogađa i druge lekare i zdravstveno osoblje, kao i zdravstvo u celini.

Za lekara homeopatu je nečasna svaka zloupotreba javnih ovlašćenja i sredstava za lično bogaćenje.

3. Lekar i profesionalna tajna

Profesionalna tajna i njeno čuvanje

Član 19.

Lekar homeopata je dužan da čuva profesionalnu tajnu. U profesionalnu tajnu spadaju sva saznanja lekara homeopate o pacijentu i o njegovim ličnim, porodičnim i socijalnim prilikama, kao i sve informacije u vezi sa utvrđivanjem, lečenjem i praćenjem bolesti.

Lekar homeopata je dužan da na zahtev pacijenta profesionalnu tajnu čuva i u odnosu na članove porodice bolesnika, kao i posle smrti bolesnika, izuzev u slučaju kad bi to moglo da ugrozi život i zdravlje drugih ljudi.

Oslobađanje od čuvanja profesionalne tajne

Član 20.

Lekar homeopata je oslobođen čuvanja profesionalne tajne, odnosno razrešen obaveze profesionalnog ćutanja ako na to pristane pacijent ili kad je to neophodno radi dobrobiti pacijenta, njegove porodice ili društva, odnosno ukoliko je tako odlučeno u skladu sa zakonom.

U slučajevima kada pacijent oslobodi lekara obaveze profesionalnog ćutanja, lekar homeopata će oceniti koje će podatke zadržati u tajnosti jer bi njihovo saopštavanje moglo da šteti pacijentu. Ako je lekar po nalogu suda razrešen obaveze profesionalnog ćutanja obaveštava o tome pacijenta, izuzev ako sud drukčije ne odredi.

Način korišćenja podataka

Član 21.

U naučno-istraživačkoj dokumentaciji, stručnim publikacijama i prilikom nastave podaci mogu biti saopšteni samo na način na koji je anonimnost pacijenata obezbeđena. Javno prikazivanje bolesnika u naučne i nastavne svrhe moguće je samo uz njihov pristanak. Pri tome, mora biti obezbeđeno poštovanje njihovog ličnog dostojanstva, kao i profesionalno ćutanje.

4. Lekar homeopata, biomedicinska istraživanja i novi metodi lečenja

Svrha istraživanja

Član 22.

Osnovna svrha istraživanja na ljudima je unapređenje dijagnostičkih, terapijskih i preventivnih metoda i razjašnjavanje uzroka i nastanka bolesti. U ovim istraživanjima dobrobit pojedinca ima prednost u odnosu na druge interese.

Dužnost lekara homeopate je da u medicinskim istraživanjima štiti život, zdravlje, privatnost i dostojanstvo čoveka.

Lekar koji preduzima istraživanja u oblasti homeopatije, a posebno ispitivanje dejstava homeopatskih lekova i preparata (u daljem tekstu HIS), mora biti naučno obrazovan i spreman da istraživanja izvrši u skladu sa zakonom i sa homeopatskim principima sprovođenja ovih ispitivanja. Pored prednosti, moraju biti jasno ocenjene i moguće opasnosti i poteškoće u postizanju dobrobiti za pojedinca i koristi za društvo.

Novo metode lečenja

Član 23.

U skladu sa principima lekarske etike, načelima humanosti, tradicijom medicinske profesije i standardima savremene medicine lekar odgovorno i savesno u svom kliničkom radu primenjuje savremene i proverene metode klasičnog homeopatskog lečenja bolesnika. Planiranjem novih metoda lečenja mora se obezbeđivati prednost očekivanih koristi u odnosu na rizike po zdravlje i život ljudi koji su subjekat istraživanja.

Proveravanje novih metoda lečenja

Član 24.

Lice na kome bi trebalo da se vrši HIS ili proveravaju efekti primene homeopatskih lekova mora biti svestrano poznato sa značajem, očekivanim uspesima, kao i mogućim rizicima i opasnostima takvog postupka.

Bezuslovno je obavezan dobrovoljan, neiznuđen pristanak za pokušaj novog načina lečenja ili za upotrebu novog metoda, što se potvrđuje potpisom izjave.

Na zahtev pacijenta na pregledu ispitivanje mora biti prekinuto u svakoj fazi.

Pristanak na primenu novih homeopatskih metoda lečenja

Član 25.

Ukoliko je nova homeopatska metoda lečenja ili lek krajnja ili jedina mogućnost za popstizanje izlečenja ili uklanjanja opasnosti po život i zdravlje, a bolesnik nije u stanju da može samostalno da odlučuje, pristanak može dati zakonski zastupnik bolesnika. Ako bolesnik tokom istraživanja postane sposoban za samostalno odlučivanje, istraživač za nastavak istraživanja mora dobiti njegov pismeni pristanak.

Homeopatski terapijski zahvati koji bi mogli da prouzrokuju smanjenu fizičku ili psihičku otpornost bolesnika dozvoljeni su samo u slučajevima hitnih mera tokom lečenja, i to isključivo u interesu ozdravljenja ili u svrhu ublažavanja trpljenja bolesnika.

Zabrana stvaranja lažne nade

Član 26.

Usvajanje, primena i propagiranje neproverenih homeopatskih metode lečenja se ne sme koristiti za stvaranje lažne nade kod bolesnika i njegovih bližnjih.

7. Lekar homeopat - veštak

Član 27.

Lekar veštak homeopata mora da postupa samostalno i nepristrasno bez obzira na interes naručioca, odnosno oštećenog. Veštačenje mora da obavlja po svojoj najboljoj savesti i znanju i da podnese tačan i potpun nalaz i mišljenje, uzimajući u obzir načela medicinskog veštačenja. U svom radu veštak je dužan da poštuje lekarsku i službenu tajnu.

U delu veštačenja koje se odnosi na njegovog bolesnika lekar homeopata će preduzeti sve što je potrebno da bude oslobođen veštačenja, a ukoliko mu se to ne omogući pravosudnim organima dostaviće samo one podatke i konstatacije koje su značajne i neophodne za postupak.

III. ODNOS PREMA PACIJENTIMA

1. Lekar i pacijent

Osnovne dužnosti lekara homeopate

Član 28.

Lekar homeopata smatra dobrobit pacijenta svojom prvom i osnovnom brigom.

Lekar homeopata je dužan da svoj poziv obavlja odgovorno, stručno, savesno i bez obzira na bilo koje lično svojstvo pacijenta ili na svoje lične odnose prema pacijentu ili njegovoj porodici.

Lekar homeopata je slobodan u izboru metoda i načina lečenja, ali je pri tome dužan da dosledno uzima u obzir dostignuća medicinske nauke i načela stručnog ponašanja. Dužan je da odbaci svaki zahtev koji bi po njegovom stručnom uverenju i savesti mogao biti neetičan ili štetan za pacijenta.

Zasnovanost lekarskih odluka

Član 29.

Odluke lekara moraju da se zasnivaju isključivo na postupcima koji bolesniku olakšavaju trpljenje i vraćaju zdravlje. Ovaj odnos ne sme biti uslovljen koristoljubljem, zadovoljavanjem ličnih ambicija ili namerom lekara da sebi pribavi bilo kakvu drugu ličnu korist. Svoj posao lekar obavlja stručno i etički besprekorno.

Profesionalni odnos lekara prema pacijentu ne sme biti uslovljen bilo kojim neetičkim razlogom.

Način lečenja

Član 30.

Lekar homeopata predlaže i sprovodi samo one dijagnostičke postupke koji su neophodni za pouzdano dijagnosticiranje i lečenje koje je u skladu s proverenim standardima savremene medicinske nauke. Prema pacijentu lekar postupa ekonomično i racionalno, izbegavajući nepotrebne preglede i lečenje bez obzira ko snosi troškove lečenja za bolesnika.

Pristanak bolesnika

Član 31.

Za homeopatski način lečenja lekar homeopata mora da dobije pristanak bolesnika, pošto ga upozna sa vrstom, obimom, tokom i značajem postupka za utvrđivanje, lečenje i praćenje njegove bolesti.

Bolesnik ima pravo da prihvati ili da odbije bilo ambulantno ili stacionarno lečenje posle adekvatne informacije od strane lekara. Saglasnost ili odbijanje može da ispolji usmeno ili pismeno. Njegovo pravo je i da odbije ispitivanje ili lečenje čak i kada to ugrožava njegov život.

Posebna briga o deci

Član 32.

Lekar pregleda dete u okviru njegove uže okoline. U skladu sa ovim, lekar homeopata pregleda malo, predškolsko i školsko dete u prisustvu roditelja, rodbine, staratelja, vaspitača ili školskog nastavnika.

Poštovanje prava i podrška pacijentu. Zabrana zloupotreba.

Član 33.

Lekar homeopata mora da poštuje dostojanstvo i prava svakog pacijenta i da se ponaša u skladu sa fundamentalnim principima medicinske etike. On dužuje pacijentu punu lojalnost i sve mogućnosti svog znanja i veštine.

Po pravilu Hipokratovih postulata pacijent je uvek aktivni učesnik u lečenju. Međusobni odnosi lekar-pacijent moraju da se zasnivaju na uzajamnom poverenju i odgovornosti. Lekar homeopata nema pravo da se upušta u lične ili porodične probleme pacijenta ukoliko ovaj postupak nije neophodan radi utvrđivanja metode lečenja pacijenjnta..

Lekar homeopata mora da pomaže pacijentu prilikom ostvarivanja zdravstvenih i socijalnih prava, ali ne sme pristajati na zloupotrebe. Prevare i lažne potvrde su zabranjene.

Nesavestan i nestručan postupak - malpraksa

Član 34.

Članovi Sekcije za homeopatiju podržavaju razlike između nesavesnog i nestručnog ishoda lečenja, s jedne strane, i neželjenog ishoda lečenja, s druge strane, koje se čine u lekarskoj profesiji, u skladu sa stavovima izraženim na skupovima Svetskog medicinskog udruženja. Članovi Sekcije se zalažu da se na ovoj razlici zasniva utvrđivanje eventualne odgovornosti lekara za ishod lečenja.

Pravo pacijenta na istinu.

Obaveštavanje o zdravstvenom stanju

Član 35.

Obaveštavanje pacijenta o njegovom zdravstvenom stanju mora biti isključivo u njegovu korist.

Orazložjenja i obaveštenja koja se upućuju lično bolesniku, ako bi mogla negativno da utiču na dalji tok lečenja, nisu preporučljiva. U takvim slučajevima potrebno je sa stanjem upoznati rođake bolesnika. O zdravstvenom stanju bolesnika obaveštava isključivo lekar. Lekar homeopata ne sme da dozvoli da dijagnoze bolesti saopštava drugo zdravstveno osoblje.

Ukoliko zdravstveno stanje bolesnika ne daje nadu za ozdravljenje ili mu čak preti smrt, dužnost lekara homeopate je da o tome obavesti njegove najbliže, izuzev ako bolesnik nije drukčije odlučio.

U skladu sa odredbama stavova 1. i 2. ovog člana ostvaruje se pravo pacijenta da sazna istinu o svom zdravstvenom stanju, kao i o predviđenom ispitivanju i lečenju i očekivanim rezultatima i ishodu predviđenog medicinskog tretmana. Na isti način pacijent ostvaruje i pravo uvida u medicinsku dokumentaciju.

Odnos prema pacijentovim bližnjim

Član 36.

Lekar homeopata je dužan da se prema rodbini i bliskim prijateljima pacijenta odnosi sa puno razumevanja, pre svega prema njihovoj brizi za stanje bolesnika i da sa njima saraduje.

Briga o pacijentima za slučaj odsustva ili nedovoljnih mogućnosti za lečenje

Član 37.

Za vreme odsustvovanja lekar je dužan da se pobrine za stalnu medicinsku zaštitu svojih pacijenata.

Ako potrebe lečenja pacijenta prelaze mogućnosti, znanje ili veštine lekara homeopate, on će se postarati da ga preda na lečenje drugom lekaru homeopati, ili nadležnom lekaru specijalisti klasične medicine, koji može ostvariti adekvatne uslove lečenja.

Upozoravanje pacijenta

Član 38.

Ukoliko lekar homeopata utvrdi neodgovarajuće ponašanje pacijenta na to će ga pažljivo i odlučno upozoriti. U krajnjem, lekar može da prekine homeopatski postupak lečenja i da ga shodno njegovom stanju i nalazima uputi na dalje klasično medicinsko lečenje.

Odbijanje i prekidanje lečenje od strane lekara

Član 39.

Izuzev u slučaju neophodne hitne lekarske pomoći, lekar homeopata ima prava da odbije lečenje ako ne postoji odnos punog poverenja pacijenta u homeopatsku metodu lečenja i rad lekara, ili ako lekar homeopata smatra da nije dovoljno stručan ili da nema tehničke mogućnosti za uspešno lečenje.

Pod uslovom iz stava 1. ovog člana, prekidanje lečenja od strane lekara dolazi u obzir samo ako ne postoji odnos punog poverenja pacijenta u rad lekara ili ako pacijent odbija saradnju, neprimereno se ponaša ili pokušava da vrši zloupotrebe.

Nagrada za rad lekara

Član 40.

Izuzev redovne nagrade za rad lekara u obliku plate, honorara, propisane naknade za uslugu u privatnoj praksi, ili drugih ličnih primanja, kao i zadovoljstva da je pomogao pacijentu, pribavljanje druge materijalne i nematerijalne koristi od rada lekara nije u skladu sa Etičkim kodeksom.

III. Pomoć prilikom umiranja

Ublažavanje bolova i patnji

Član 41.

Kod neizlečivog bolesnika jedan od osnovnih zadataka lekara homeopate je da efikasno preduzima sve mere lečenja koje će pacijentu ublažiti bolove i psihičku patnju. Istovremeno, lekar homeopata upoznaje i bolesnikove bližnje sa njegovim stanjem i nastoji da obezbedi njihovo razumevanje bolesnikovih tegoba i pružanje adekvatne podrške.

Kod umirućeg pacijenta, tj. u terminalnom stadijumu bolesti, lekar homeopata treba da obezbedi čoveku dostojne uslove umiranja, jer bi nastavljanje intenzivnog lečenja bolesnika u ovom stanju isključilo pravo umirućeg na dostojanstvenu smrt.

Zabrana eutanazije

Član 42.

Lekar odbacuje i osuđuje eutanaziju i smatra je lažnim humanizmom.

Ako bolesnik nije pri svesti, lekar homeopata će postupiti po svom najboljem znanju i savesti, a u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Humanost prema umirućem

Član 43.

Prema bolesniku koji je bolestan na smrt, lekar Homeopata mora preduzeti sve mere koje su potrebne za smisleno lečenje i olakšanje u trpljenju.

Umiranje bolesnika i smrt je deo lekarskog lečenja.

Odnos prema umirućem i njegovoj porodici

Informisanje pacijenta i porodice u slučajevima teške i neizlečive bolesti je isključivo dužnost lekara. Lekar homeopta to mora da obavi sa maksimumom takta i pažnje, imajući pre svega u vidu fizičko i psihičko stanje pacijenta i njegove porodice.

IV. MEĐUSOBNI ODNOSI LEKARA

Zasnovanost međusobnih odnosa

Član 44.

Međusobni odnosi i saradnja lekara i lekara homeopata zasnivaju se na korektnosti, iskrenosti, poštovanju i razmeni iskustava.

Častan lekar homeopata odnosi se prema kolegama i zdravstvenim saradnicima poštujući ljudsko dostojanstvo i odredbe Etičkog kodeksa, onako kako bi on želeo da se oni odnose prema njemu.

Odnos prema profesorima, starijima i pretpostavljenim

Član 45.

U skladu sa tradicijom lekarske profesije, lekar homeopata svojim profesorima obavezno iskazuje poštovanje i zahvalnost za znanja i veštine, za životno i stručno iskustvo, kao i za ljudsko vaspitanje koje su mu pružili.

Lekar poštuje životno i stručno iskustvo starijih i pretpostavljenih, koji mlađim saradnicima treba da služe za ugled.

Profesionalna i ljudska solidarnost

Član 46.

Pravila kolegijalnosti zahtevaju da lekari homeopati brane kolegu koji je neopravdano napadnut.

Solidarnost i drugarstvo među zdravstvenim radnicima izražava se i tako što lekar kolegijalno brine za obolelog kolegu, za obolele zdravstvene radnike i studente medicine.

Razvijanje i zaštita dobrih međuljudskih odnosa

Član 47.

Razlike u mišljenjima među homeopatskim lekarima ne smeju da izazivaju sporove ili narušavaju pravila ponašanja. U slučaju da nastale sporove nije moguće otkloniti organi Srpskog lekarskog društva, na utvrđeni način pristupaju pokušaju izmirenja. U radnim i drugim međusobnim sporovima lekar homeopata je obavezan da pokuša da učini sve što je u njegovoj moći da se sporovi što pre otklone kako ne bi uticali na radni moral, štetili ugledu homeopatije i ličnom ugledu, zdravlju, zdravstvenim ustanovama i pacijentima.

Dužnost

Član 48.

U uzvišenom pozivu lekara homeopate, uvrede, klevete, omalovažavanje, neopravdana i u laičkoj javnosti izrečena kritika saradnika ili pretpostavljenih su strane pojave. Ukoliko lekar homeopata kod saradnika utvrdi veće greške u dijagnostičkim ili terapijskim postupcima dužan je da svoja zapažanja prosledi Etičkoj komisiji odboru Sekcije, a ukoliko greške ne budu otklonjene o tome će obavestiti upravu Srpskog lekarskog društva.

U slučaju kad utvrdi greške iz stava 1. ovog člana lekar homeopata će bez odlaganja preduzeti potrebne mere i sprovesti postupke da bolesniku stručno i moralno pomogne. O greškama neće raspravljati sa samim bolesnikom i rodbinom, niti obavestavati sredstva javnog informisanja.

Saradnike ili drugo osoblje lekar homeopata upućuje na učinjene propuste na način koji ne vređa njihovo dostojanstvo, a nikad pred bolesnikom ili njegovim bližnjima.

Mišljenje o radu drugog lekara

Član 49.

Iznošenje negativnog mišljenja o drugom lekaru homeopati u prisustvu pacijenta, zdravstvenog osoblja ili laičke javnosti je nedopustivo.

Stručna kritika je moguća samo u okviru struke homeopatske struke, u prisustvu lekara, uključujući i kritikovanog. Ocena mora biti objektivna i argumentovana, bez lične ostrašćenosti ili drugog subjektivizma.

Uvrede, potcenjivački komentari i neopravdane kritike kolega lekara u javnosti predstavljaju sramotnu degradaciju lekarske profesije.

Stručna saradnja lekara

Član 50.

Kad lekar homeopata zatraži stručni savet ili pomoć, drugi lekar homeopata će mu je pružiti nesebično i prema svom najboljem znanju, u korist bolesnika.

Prilikom upućivanja svog bolesnika drugom lekaru, lekar homeopata je obavezan da drugog lekara pismeno obavesti o pojedinostima bolesti koje bi mogle ugroziti život ili lečenje bolesnika.

Lekar homeopata može preuzeti bolesnika iz stava 2. ovog člana samo na zahtev lekara koji mu ga je uputio.

Obaveštavanje u slučaju promene lekara

Član 51.

U svojoj ordinaciji lekar homeopata može u skladu sa svojom stručnom osposobljenošću i okvirnim mogućnostima lečenja da leči svakog bolesnika koji dođe i zatraži pomoć, odnosno koji je upućen kod njega.

Ukoliko je bolesnika ranije već lečio drugi lekar, potrebno je ovoga o tome obavestiti neposredno ili preko bolesnika, odnosno njegove rodbine.

Savet drugog lekara i lekarskog konzilijuma

Član 52.

Kada je lekaru homeopati potrebna stručna pomoć posavetovaće se sa drugim lekarom i lekarskim homeopatskim konzilijumom.

Zabranjeno je da u konzilijumu, u prisustvu bolesnika i rodbine, jedan lekar homeopata poučava drugog lekara homeopatu.

Zabranjeno je i da konzilijarni lekar homeopata pred laičkom javnošću daje uvredljive izjave o načinu lečenja.

Homeopatski Konzilijum po pravilu ne raspravlja i ne odlučuje u prisustvu pacijenta, odnosno njegovog zastupnika. U konzilijumu nema mesta za neiskrenost, zavist ili ostvarivanje karijerskih ciljeva.

Mišljenje drugog lekara homeopata kome se ordinirajući lekar homeopata obrati za pomoć ima karakter saveta, tako da je za postupak daljeg lečenja odgovoran ordinirajući lekar.

Način rada lekarskog konzilijuma

Član 53.

Konzilijum se organizuje kada se radi o teškim ili komplikovanim slučajevima koji po pravilu prevazilaze znanje i iskustvo ordinirajućeg lekara homeopate.

Konzilijum sačinjavaju najmanje dva lekara homeopate i specijalista aktuelne oblasti klasične medicine.

Kada u sastavu homeopatskog konzilijuma učestvuje više lekara, bira se predsednik konzilijuma koji je odgovoran za način rada i utvrđivanje mišljenja (zaključka) konzilijuma koje postaje merodavno za dalje postupke i lečenje bolesnika.

U konzilijumu svi lekari imaju ista prava.

Ukoliko se u konzilijumu dvoje stručnjaka ne može složiti potrebno je pozvati i trećeg lekara. Lekar ne može da ne prihvati učestvovanje u konzilijumu.

Poziv za rad u konzilijumu lekar homeopata smatra izrazom poverenja u njegovo znanje i osposobljenost. U teškim i komplikovanim slučajevima lekar homeopata će bez obzira na radno mesto i stručnu osposobljenost odlučivati konzilijarno.

Homeopatsko konzilijarno mišljenje moguće je izneti u pisanom obliku, ukoliko konzilijarni lekar dobije odgovarajuće podatke. Mišljenje homeopatskog konzilijuma mora biti zabeleženo u zdravstvenoj dokumentaciji, i to istovremeno sa eventualnim razmimoilaženjima u mišljenjima pojedinih članova konzilijuma.

Odnos lekara konsultanta i ordinirajućeg lekara

Član 54.

Lekar homeopata konsultant treba da se po završenom pregledu bolesnika poverljivo posavetuje sa ordinirajućim lekarom. Rezultat savetovanja pacijentu ili njegovoj porodici po pravilu saopštava ordinirajući lekar homeopata.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Sprovođenje Etičkog kodeksa

Član 55.

Radi stvaranja uslova za sprovođenje ovog Etičkog kodeksa u skladu sa obaveznošću njegovih odredaba utvrđenom članom 3. Etičkog kodeksa, svi članovi Sekcije za homeopatiju SLD dužni su da se upoznaju sa načelima sadržanim u Etičkom kodeksu i da ih se pridržavaju pri vršenju lekarske dužnosti.

Za članove Sekcije obavezujuća su međunarodna humanitarna načela koja se odnose na profesionalni rad lekara u preventivi, kurativi i rehabilitaciji, kao i smernice i izjave Svetskog lekarskog udruženja

Obaveštenja, predstavke i predlozi Sekcije

Član 56.

Član Sekcije ima pravo i dužnost da o svakom kršenju odredaba Etičkog kodeksa obavesti Etičku komisiju Komore koji se stara o sprovođenju Etičkog kodeksa u skladu sa Zakonom i Statutom Srpskog lekarskog društva.

Član Sekcije ima pravo i da podnosi predstavke i predloge Etičkoj komisiji Sekcije u pitanjima iz nadležnosti Etičke komisije sekcije kao i da na njih dobije odgovor ako ga traži.

Promovisanje i zaštita etičkih načela

Član 57.

Svi članovi Sekcije, promovisaće načela profesionalne etike na stručnim sastancima, radi obezbeđivanja etičkog ponašanja i poštovanja Etičkog kodeksa.

Dužnost članova Sekcije je da odbiju svaku stručnu radnju koja je u suprotnosti sa načelima profesionalne etike sadržanim u Etičkom kodeksu i obavezujućim međunarodnim aktima.

Mere u slučaju nepoštovanja Etičkog kodeksa

Član 58.

Sekcija je dužna da preduzima mere protiv lekara koji krše odredbe Etičkog kodeksa.

Stupanje na snagu Etičkog kodeksa

59.

Ovaj kodeks stupa na snagu po njegovom usvajanju od strane skupštine Sekcije za homeopatiju Srpskog lekarskog društva.

U Beogradu, 10.12.2007. godine